

Discurs d'investidura de Carles Ruiz i Novella com alcalde de Viladecans.

Srs. i sres. Regidors i Regidores, Sra. Vicepresidenta de les Corts, Honorable Conseller, President de la Diputació de Barcelona, Alcaldes i Alcaldesses, autoritats, ciutadans i ciutadanes de Viladecans, companyes i companys, amics i amigues.... bon dia.

En primer lloc, vull agrair a tots la confiança dipositada en la meva persona, per tal de representar als ciutadans i ciutadanes de Viladecans en la figura del seu alcalde i en especial als meus companys de partit i els grups municipals del PSC i ICV-EUA que m'han donat el seu suport unànim.

Avui he de fer un discurs, i és possiblement el més difícil que he fet en la meva vida política. Tothom em diu que “tens taules”, “ho podràs fer” ..., però francament us he de dir que em sento davant d'un repte difícil, és un discurs difícil.

Perquè tinc un doble sentiment: per una part l'alegria i la satisfacció per la responsabilitat que m'heu conferit, i per altra part la sensació d'una certa melangia per la marxa de l'alcaldia d'un amic amb qui he vinculat la meva carrera política durant molts anys: en Jaume Montfort

T'hem d'agraciar moltes coses Jaume, la major part ja s'han dit pels portaveus que m'han precedit i les subscric totalment.

Però personalment, per les funcions d'alcalde que ara em tocaran desenvolupar: t'he d'agraciar, t'hem d'agraciar, quelcom molt evident: que ens deixes una ciutat en molts millors condicions de les que tu la vas trobar.

Ho has explicat tu mateix darrerament: Viladecans era una ciutat de la que els seus habitants no s'atrevien a dir el nom quan els hi preguntaven d'on eren (de Barcelona, d'un poble al costat de Barcelona). Avui ja diem que som de Viladecans. Ens has fet una ciutat amb més orgull. I permet que la primera vegada que parlo públicament com alcalde de Viladecans ho faci per manifestar-te, en nom de tots, que estem orgullosos de tu i de les teves noves responsabilitats en el govern de Catalunya, que tinguis molta sort.

I be... avui tenia diverses possibilitats a l'hora d'afrontar aquest discurs: seguir una línia més programàtica, de projectes de futur.. O be inclinar-me per un discurs més personal: expressar allò que sento, com sento Viladecans.

M'he inclinat per la segona opció: parlar-vos dels meus sentiments.

S'ha fet ja un cert discurs programàtic per part dels companys del govern que m'han precedit (en David i la Maria). De fet, ja el vàrem fer fa dos anys en el Ple de Constitució d'aquest ajuntament. El nostre compromís, és clar, és públic, és vigent a través del Pla d'Acció Municipal, on s'aborden els problemes i les il·lusions de la ciutat: les línies estratègiques de futur...

Per tant, si em permeteu, i subscriuint tot el que ja s'ha dit, prefereixo compartir amb vosaltres els meus sentiments cap a Viladecans, cap a la ciutat que volem.

Avui heu confiat en mi per tal de què sigui el vostre alcalde. I és una responsabilitat, una gran responsabilitat. Perquè mes enllà del suport dels grups que formem el govern, amb els que comparteixo idees i propostes, penso que he de respectar i representar a tots i totes els que constituïm aquest ple, encara que no m'hagin votat. Perquè tots els que estem aquí representem el que pensen el conjunt dels ciutadans i les ciutadanes de Viladecans

Per això, crec que a nivell local les practiques polítiques poden ser diferents a d'altres àmbits de govern:

Avui hem refermat les línies estratègiques del pacte de govern, però és conegut que hi ha un nombre important d'elles que son compartides pel conjunt de regidors i regidores que conformen l'Ajuntament.

Haurien de trobar camins per tal de què els grups que no formen part del govern, puguin també participar en la gestió de projectes concrets de la ciutat...i em comprometo a fer-ho, a intentar-ho.

Perquè tots tenim un mateix objectiu: el millor per a Viladecans.

Una ciutat que té mancances, que no està completa. El mar, hem d'arribar al mar, el dia que la nostra platja s'incorpori definitivament al municipi, que els nostres ciutadans hi puguin arribar, Viladecans deixarà d'ésser com un cos al que li manca una part.

Un cos que hem de cuidar. El nostre territori, els espais naturals, son el patrimoni que hem de traspasar a les generacions del futur, el nostre llegat. Per això la sostenibilitat no és només una forma diferent de fer les coses, és una obligació cap als nostres fills.

La ciutat que volem ha de tenir com a prioritat els problemes de la seva gent. Potser avui no tenim els problemes de crisis i atur de fa 20 o 30 anys. Però hi ha moltes famílies que tenen intranquil·litat sobre el futur dels seus llocs de treball. Estem parlant d'empreses tradicionals a la nostra ciutat i en la nostra comarca, molt vinculades a nosaltres, que han estat lligades a la nostra historia.

La nostra obligació, del conjunt de les administracions, és garantir un futur pels nostres fills i pels treballadors de la ciutat. I això passa per incrementar els llocs de treball, donar alternatives, a Viladecans i fer una aposta clara per portar a la ciutat empreses innovadores.

Viladecans necessita ser innovadora per garantir el futur de la seva gent. Com estem fent amb el Parc de Negocis, amb els serveis, al futur Parc Aeroespacial que està impulsant el Govern de Catalunya a Viladecans.

Cal avançar-se als problemes

Els ciutadans i les ciutadanes han de confiar en la seva ciutat, Viladecans perquè hem de ser capaços d'ajudar-los a construir futur. Cultura i coneixement són les eines més importants per a conèixer plegats. A través del coneixement accedim a la informació, combatrem la ignorància. A través de la cultura expressem els sentiments, combatrem la resignació. La ignorància i la resignació porten a la brutalitat. Per això l'eina més important per afavorir la convivència és l'educació i la cultura. Com diu el lema de l'any del llibre i la lectura "mes llibres, mes lliures".

Vull una ciutat que atengui a la gent gran, els infants, el problema de l'habitatge pels joves. Hem de fer una ciutat solidària. Una ciutat en què la gent no estigui sola, no se senti sola, solidària entre generacions

I solidària també en el seu territori. Al costat de barris nous, amb zones verdes i equipaments nous, invertim en reformar i millorar els barris vells, en dotar-los de serveis i equipaments. Com ho estem fent amb l'Eixample o Marina i Barri Sales, com farem amb el Pla de Ponent. No podem permetre barris de primera i de segona. Viladecans és un únic cos. Una ciutat que històricament s'ha construït barri a barri, des de la proximitat.

Perquè la meua opció és per la proximitat, necessitem apostar per grans projectes, però entre d'altres coses, perquè ens ajudin a tenir els recursos per solucionar els problemes petits, els que es troba la gent quotidianament, al seu barri, a casa seva. Sinó aconseguim que aquesta dualitat funcioni haurem fracassat.

Tant important és una biblioteca com un parc infantil en el racó d'una plaça; o tenir el Parc Aeroespacial, com facilitar que la gent amb problemes de mobilitat pugui passejar per la ciutat amb cadira de rodes sense obstacles. Tot contribueix a fer un Viladecans millor.

Penso que la meua trajectòria com a professional del camp social, regidor de Serveis Personals, Urbanisme i Promoció Econòmica, em dona el bagatge suficient per afrontar la perspectiva del lligam necessari entre el territori i les persones.

Per això, el que importa no és només fer les coses, sinó com les fem. Molts dels que esteu aquí, ciutadans i ciutadanes, representants d'entitats, em coneixeu, sabeu com soc. Us he de dir que us necessito, us necessitem.

Parlaré amb tots vosaltres, us aniré a veure, però us demano una cosa: que em parleu obertament, clarament, que no doneu res per assentat o per perdut, que si m'equivoco, m'ho digueu. Perquè només així us podré fer un bon servei.

Avui començo una nova etapa de la meua vida política, amb il·lusió, amb l'esperit de les coses noves, però tinc la certesa de què no la començo sol, que esteu tots amb mi i amb el conjunt de l'Ajuntament i els seus treballadors i treballadores. I estic convençut de què junts farem un bon equip.

Hem de fer un bon equip, perquè Viladecans necessita de tots nosaltres, per continuar guanyant en autoestima, per guanyar en orgull, per fer de Viladecans

un espai de convivència, i de qualitat de vida, que ens ajudi a tots nosaltres a ser una mica més feliços.

Començo avui, i tenim molta feina per davant, però junts i amb el recolzament de tots ho aconseguirem.

Bé, amb això finalitzo la meva intervenció, i ho vull fer, si em permeteu com tradicionalment feien les organitzacions dels treballadors desitjant-vos...

Salut i progrés!

Espero no fallar-vos!

Visca Viladecans!

Moltes gràcies